

Η ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΗ

19 ^{ος} - αρχές 20 ^{ου} αι.		20 ^{ος} αιώνας	
<p>Η Ρομαντική σχολή των Αθηνών (ή Παλαιά Αθηναϊκή Σχολή) (1830-1880)</p>	<p>Νέα Αθηναϊκή σχολή (1880-1918)</p>	<p>Ανανεωμένη παράδοση και μεσοπολεμική λογοτεχνία (1919 - 1944)</p>	<p>Μεταπολεμικοί ποιητές (1945 - σήμερα) (Σεφέρης, Ρίτσος, Ελύτης, Εγγονόπουλος, Εμπειρικός <i>συνεχίζουν να γράφουν</i>)</p>
<p>(Σολωμός, Τυπάλδος, Πολυλάς, Μαρκοράς, Βαλαωρίτης, Α. Κάλβος, Π. Σούτσος, Αλ. Ραγκαβής, Ηλ. Τανταλίδης, Γ. Ζαλοκώστας)</p> <p>Ρομαντισμός: καλλιτεχνικό ρεύμα που εμφανίστηκε στην Ευρώπη στα τέλη 18^{ου} αι. και αρχές 19^{ου} αι. Κυριάρχησε και στην ελληνική ποίηση για 50 χρόνια.</p> <p>Θέματα: φύση, θρησκεία, έρωτας, θάνατος. Κυριαρχία του συναισθήματος, της φαντασίας, και του απόλυτου, του συγκινησιακού και του ιδανικού. Οδηγείται στο παράδοξο, το μυστηριώδες, το υπερφυσικό. Διάχυτη μεγαλοχολική διάθεση, απαισιοδοξία, νοσταλγία. Έντονες εικόνες, υποβλητικά σκηνικά.</p>	<p>• επιρροή από τον Παρνασσισμό (Γαλλία 19^{ος} αι. Σημασία στην ακρίβεια της έκφρασης και στη λεπτομέρεια. Ρυθμικοί, μετρικοί και στιχουργικοί μετρικοί κανόνες. Θέματα από τη μυθολογία και τον αρχαίο πολιτισμό. Απουσία συναισθήματος, πάθους ή έντασης. Κ. Παλαμάς, Γ. Δροσίνης, Ι. Πολέμης, Κ. Κρυστάλλης, Ι. Γρυπάρης κ.ά.</p> <p>• σταδιακή είσοδος στο συμβολισμό (Λ. Πορφύρας, Μ. Μαλακάσης, Α. Μαβίλης, Κ. Χατζόπουλος, ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΣ: Μουσικότητα, υποβλητικότητα, υπαινικτικότητα, τα πράγματα σύμβολα ψυχικών κατά στάσεων. Ελεύθερος στίχος.</p> <p>• ιδιαίτερες ποιητικές φυσιογνωμίες: του Κ. Καβάφη, Αγγ. Σικελιανού και Κ. Βάρναλη που άρχισαν να αποδομούν τα βασικά μοτίβα της παραδοσιακής ποίησης και να «συνομιλούν» με τον μοντερνισμό.</p>	<p>• Νεορομαντισμός, νεοσυμβολισμός. Κ. Παράσχος, Κ. Καρυωτάκης, Μ. Πολυδούρη, Τ. Άγρας, Ρ. Φιλύρας, Ν. Λαπαθιώτης, Κ. Ουράνης κ.α.</p> <p>• Γ. Σεφέρης: με τη «Στροφή» 1931 καθιερώνεται ως εισηγητής της μοντερνιστικής ποίησης στην Ελλάδα</p> <p>(μοντερνισμός: διάλυση της παραδοσιακής μορφής, κατάργηση ομοιοκαταληξίας, απρόσμενοι συνδυασμοί λέξεων, υπαινικτική και πολύσημη χρήση της γλώσσας)</p> <p>• υπερρεαλισμός. Επιρροή από την ψυχανάλυση. Καταφυγή στη φαντασία, το όνειρο και το ασυνείδητο. Αυτόματη γραφή. Απόλυτη ελευθερία στο λεξιλόγιο και τη στιχουργική. Απρόσμενοι συνδυασμοί λέξεων - εντυπωσιακές εικόνες.</p> <p>Εκπρόσωποι: Λ. Εμπειρικός, Οδ. Ελύτης, Ν. Εγγονόπουλος, Ν. Γκάτσος κ.ά.</p>	<p>ΜΕΤΑΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΣ Πρώτη μεταπολεμική γενιά Α. Αλεξάνδρου, Μ. Αναγνωστάκης, Τ. Σινόπουλος, Τ. Πατρίκιος, Κ. Κύρου κ.ά. (κοινωνική - πολιτική ποίηση) κοινωνικο-πολιτική ποίηση: έκφραση οργής ή χαμηλόφωνης διαμαρτυρίας για τα τραυματικά πολεμικά ή μετεμφυλιακά βιώματα. Δεύτερη μεταπολεμική γενιά Β. Λεοντάρης, Μ. Μέσκος, Θ. Γκόρπας κ.ά. Υπαρξιακή ποίηση υπαρξιακές ανησυχίες, στοχασμοί για τους ανθρώπους, νοσταλγία για το παρελθόν. Μοναξιά, φθορά, θάνατος. Τ. Βαρβτσιώτης Α. Δικταίος Α. Δημουλάς Κ. Δημουλά Ο. Αλεξάκης Αγγελάκη-Ρουκ κ.α Νεουπερρεαλιστές Δ. Παπαδίδισας, Κακναβάτος Ν. Βαλαωρίτης Ε. Βακαλό κ.α (ερμητισμός) Γενιά του 1970 Βαγενάς Μ. Γκανάς Λιοντάκης Τζένη Μαστοράκη, Πούλιος Φωστιέρης, Η. Λάγιος, Π. Μπουκάλας κ.α (τάση φυγής από την πραγματικότητα Έρωτας, θάνατος) Χαρακτηριστικά συγκερασμός παλιών και νέων ρευμάτων. τάση φυγής από την πραγματικότητα. ΘΕΜΑΤΑ: Έρωτας, θάνατος</p>

)